chorꝝ intrauit. Quod cum matri
abire volenti pabbatiſſam ino
tuiſſꝫ: illa putans iocum eẽ rñ
dit. Vocate puerꝝ: oportꝫ nos
ire. Venit illa intrinſecus ad fe
neſtrã dicẽs. Monial' ſum. nõ
ibo tecũ. Mat' vero timẽs mari
tum rñdit. Nõ tñ venias me
cũ ⁊ ego prẽm tuũ rogabo ut
te faciat mõialẽ. Sicqꝫ exiuit
Mrẽ vero tacẽte ↄtigit ut iterꝫ
montẽ aſcenderꝫ: filia dormien
te. Que cum ſurrexiſſꝫ mrẽ in ec
cleſia queſita ⁊ nõ inuenta: in
monte eã eẽ ſuſpicans ſecuta ẽ
ſola ⁊ p p̃dictam feneſtram in
greſſa: rurſum habitum idũit
matriqꝫ rogãti ut exiret rñdit.
Ammõ me nõ decipies: verba
ſibi pmiſſa replicãs. Mrẽ vero
cũ multo timoꝛẽ recedente. pat'
cũ fratribꝫ furibũdꝰ aſcẽdit fo
res effregit: filiã vociferãtẽ edu
xit: cognatis qui eã auerterẽt
cõmiſit. Quibꝫ illa nõ dũ vt pu
to nouẽ ãnoꝝ tã ſapienter rñ
dit: ut mirarẽtur. Quid plura?
Epõ Leodienſi prẽm ⁊ eos a q̃
bus educta fuerat excõicãte: lo
co reſtituta ẽ. ⁊ poſt ãnos pau
cos ibidẽ in abbatiſſam electa.
Hec de cõuerſiõe dcã ſũt. Mul
ta hmõi xp̃c in ſuis opat' ele
ctis. ad gloriam ſui nominis.
Cui cũ prẽ ⁊ ſpiritu ſancto ho
nor ſit ⁊ impiũ p infinita ſecl'a
ſeculoꝝ. Amen.

Explicit Prima Diſtinctõ.

Incipiũt capl'a lib ſeq̃ntis.

De contricõne q̃d ſit vñde
dicat' quot ſint ſpecies eiꝰ
quis fructus. ca. primũ.
De monacho apoſtata: qui in
bello cõfeſſus: ⁊ in confeſſione
contritus: elegit duo milia an
noꝝ in purgatorio. ca. ij
Item de monacho apoſtata: q̃
in miraculo ſãcti Bernardi cõ
tritus: extra ordinẽ mortuus ⁊
in clericali habitu ſepultus: ef
foſſus in tonſura ⁊ habitu mõ
chi appuit. ca. iij.
De ſacerdote qui dixit. Si pec
cata ſunt peccata: nunq̃ſ ſalua
bitur anima mea. ca. iiij.
De luxurioſo ſacerdote cui co
lumba i die natalis domini tri
bus vicibus ſacramentum al
taris tulit. ⁊ poſt contricõnem
reſtituit. ca. v.
De Hildebrãdo latrone impe
nitente. ⁊ pena eius poſt mor
tem. cap. vi.
De Godeſcalko vſurario: qui
ſedem igneam ſibi in penis pre
patam vidit. ca. vij.
Qm̃ graue peccatum ſit vſura
capitulum. viij.
De parabola Lupoldi wormaci
enſ epi. cap. ix.

De ſcolari pariſieñ q̄ ob nimi
am ↄtricōem ↄfiteri nō potuit
cui⁹ pccā i cedula ſcripta diui
nitus ſunt deleta. ca.x.
De muliere q̄ de filio ↄcepit:
q̄uā Innocēcius pp̄ ob ↄtricio
nē pfcā; a pccī pena iudicauit
abſolutā. ca.xi. .
De contricōe nobilis iuuenis
qui xp̄m negauit ꝛ p itercessi
onem beate v̄ginis gracie r̄ſti
tutus eſt. ca.xij.
Quid Auguſtin⁹ ſētiat de ſcā
penitentia. ca.xiij.
De Henrico ↄuerſo q̄ peccatū
diſtulerat vſq; ad mortem. ca
pitulū .xiiij.
De canonico paiſieñ qui ſac̄
mētis in fine pticipans: ꝛ poſt
mortē cuidā; apparens dixit. ſe
ob nō verā ↄtricōem dānatu;
eē. ca.xv.
De vago clerico apoſtatāte.
De milite Remenſe:q̄. ca.xvi
in preſēcia ſcī Bernhardi con
muicās ↄtrit⁹ deceſſit. ca.xvij
De ↄtriciōe Philippi comitis
namurcenſis. ca.xviij.
De ↄtrita oracōe ↄuentus de
Hēmenrode. que tpe ſciſmatiſ
coꝛ Frederici imperatoris mu
tauit. ca.xix.
De religioſa femina. q̄ ter in
ebdomada obtiuit mōcho lac̄
mas infra matutias. ca.xx.
Item de femina. que dn̄o wal
tero abbi vilarieñ impetrauit
a dn̄o gr̄a; lacmaꝝ. xxi.
Item de monacho qui eidem
vualtero eādē grām optinuit.
cap̄.xxij.
De monacho ad cuius lacri
mas dyabolus reſpexit cum coꝛ
eius inani gloria extolleretur
ca.xxiij.
De clerico qui puellā iudeam
ſtupuerat quem cu; iudei accu
ſare vellent i eccīa iā ↄtritū ob
mutuerit ca.xxiiij.
Itē de virgine hebrea a q̄dā im
pregnata. quā cu; pntes ſpiturā
crederēt Meſſiā. peperit filiam.
capitu.xxv.
Itē de puella iudea apud Lo
uaniū baptiſata. capi.xxvi.
Itē de puella i L inſe baptiſata
capitulū.xxvij.
De clerico qui dixit epōs ala
maie n̄ poſſe ſaluari. ca.xxviij
De monacho Clareuall:q̄ nō
acquieuit recipe ep̄atū.xxix. .
De epō L ōgobdie qui oñdit
xp̄iano epō Magūtinenſi no
mina ſibi cōmiſſoꝝ in cartula
conſcripta. ca.xxx.
Viſio cuiuſdā de ſciſmate Rō
ni impij. de calamitate dyoceſ
Colonieñ. de terrā ſācta ꝛ ad
uentu Anticriſti. ca.xxxi.
De ↄtriciōe ſanctoꝝ āgloꝝ

cũ demonib; ꝑ anima cuiuſdã
vſurarij contriti ca.xxxij.
De contricõe vſurarij: quẽ bu
fones ex elẽoſinis eiꝰ corri deuo
rauerunt ca.xxxiij.
De contricioe Theobaldi vſu
rarij Pariſienſ ca.xxxiiij.
De pecunia vſurarij: q̄ pecuniã
iux̄ poſitã ↄſumpſit ca.xxxv
De contricõne cuiuſdaꝫ nobi
lis ab Henrico duce ſaxoniꝫ ex
cecati ca.xxxvi.

¶ Expliciunt capitula.

¶ Incipit ſecũda diſtinctõ de
Contricõe. ¶ Ca.pmũ.

EX ſupiori diſtin
ctõne declaratũ ẽ
cõcluſiõe; aliqñ ꝓ
cedere cõtricõem.
aliqñ ſequi: ⁊ exẽ
plis ꝓbatũ. Nunc vero de ipſa
contricioe ꝑut dominꝰ donare
dignabitur. dicere ꝓpono. atꝫ
eadẽ que dicturꝰ ſũ. exemplis
confirmabo. Et ſcire deſ. ꝙ con
tricõ ſit magnũ bonũ ⁊ ꝑfectũ
qñq; dei donum deſurſum deſcẽ
dens a prẽ luminũ. in quo nõ ẽ
trãſmutacio: neq; viciſſitudis
obumbracõ. Qñq; additũ per
fectõi: ꝗꝛ minima cõtricõ maxi
mam delet culpam perfecta ve
ro culpam ſimľ tollit ⁊ penaꝫ.
¶ Nouicꝰ Vt plenꝰ itellige
re valeã cõtricõis v̄tutẽ ꝑmiuꝫ
mihi debes exponẽ q̄d ſit cõtri
cio. vñ dicatur. vtrũ gratis iſũ
datur: ſeu ab hoie mereatur. q̊t
ſint eius ſpẽs. vel quid operet'
i pctõre ¶ Mõchꝰ Cõtricõ ẽ
cordis ꝓtitudo. ſ. dolor de pctis
ꝓti ſurgens ex timore gehẽne
ꝑtim ex amoẽ celeſtis patrie.
¶ Nouitiꝰ Eſt ne aliq̄ drã int'
ꝓtitudieꝫ ⁊ pniaꝫ. ¶ Mõchꝰ
Etiã Penitudo dolor eſt interior
tollens culpam pnĩa ſatiſfcõ
exterior pctĩ delens penam.
¶ Nouicius. Que eſt differẽ
tia inter culpam et penam.
¶ Monachus. Culpa eſt ip
ſum peccatum. pena ꝑmiuꝫ pec
cati. Si culpa eſt mortalis: dẽ
tur ei pro ꝑmio eterna pena.
Hanc deus p cordis penitudi
nem in penam cõuertit tempa
lem. Hanc ſi inſufficiẽs fuerit
contricio: delet exterior ſatiſfa
ctio. Hec eſt penitencia: quaſi
penam tenens dicta ¶ Noui
cius. Vnde dicitur contricio.
¶ Monachus. Contricio di
cta eſt: quaſi ſimľ tricõ. Cõpo
nitur autẽ a con q̄d eſt ſimľ: ⁊
tricõ. eo ꝙ de õib; peccatis cor
ſiľ teri debeat p dolorẽ. Qui de
pctõ vno dol; ⁊ nõ de alto: neq̄
ꝙ ↄcedit' qm corde hꝰ ſit ↄtri
cõ Nõ d; pctõr diuidẽ culpaꝫ
ꝗꝛ deꝰ nõ diuidit idulgentiaꝫ.